

Posudek bakalářské práce

Jan Jiráček: Ovlivnění politiky České Republiky ruskými desinformacemi

Bakalářská práce Jana Jiráčka se věnuje stále aktuálnějšímu tématu desinformací v současné politice. Přesněji řečeno je jeho výzkumným záměrem ukázat míru vlivu desinformací pocházejících z Ruska na legislativní prostředí v ČR. Autor předpokládá, že Rusko v rámci své strategie hybridní války využívá také desinformace a falešné (někdy poplašné) zprávy za cílem oslabení akceschopnosti a jednoty Evropské unie a NATO. Pro zjištění, do jaké míry je tato ruská strategie úspěšná v České republice, si autor na základě rozboru zahraničněpolitických cílů Ruské federace vybírá soubor českých zákonů a zkoumá, zda v průběhu jejich schvalování došlo k jejich ovlivnění těmi, kteří prosazují názory úzce korelující s obsahem ruské propagandy.

Je třeba ocenit, že až na některé níže nastíněné problémy si autor předkládané bakalářské práce jasně vymezil téma výzkumu, v metodologické části podrobně ukázal, jak hodlá své téma zpracovat a také se explicitně snažil svůj výzkum teoreticky zakotvit. Rovněž se jedná o téma vysoce aktuální, a to jak v politickém, tak i mediálním a akademickém diskursu. Práce rovněž disponuje dostatečným počtem odborné literatury, i když v teoretické části jsou jistě některé zdroje „nadužívány“, i když je k daným tématům i v češtině jistě k dispozici větší množství kvalitních zdrojů. Kladem práce je také fakt, že autor na několika místech textu informuje čtenáře o metodologických a jiných omezeních vlastního výzkumu. Problematické body z mého pohledu shrnuji níže:

- 1) Protože cílem práce je odpověď na to, zda je Ruská desinformační kampaň v ČR úspěšná, není zřejmé, proč je tolik prostoru věnováno vysvětlování zdrojů ruské zahraniční politiky, a to zejména v teoretické části. Realismus nám sice pomůže pochopit lépe příčiny ruského zahraničněpolitického chování, ale neříká nic ohledně české politiky nebo působení desinformací v demokratickém prostředí obecně. Přestože se autor snaží v metodologické části objasnit svůj postup, pro lepší zodpovězení výzkumných otázek by bylo třeba, aby bylo více prostoru věnováno vysvětlení působení propagandy a desinformací na legislativní proces. S tím rovněž souvisí ta výtku, že pokud se nám jedná o ovlivnění výstupů a výstupů politického systému, bylo by třeba

lépe popsat systémovou teorii a její aspekty, na úkor teoretického uchopení jednání ruské zahraniční politiky

- 2) Autorova snaha ukázat ruský vliv na český legislativní proces naráží na ten problém, že by bylo třeba podrobněji analyzovat, zda skutečně k vědomému ovlivnění daného zákona došlo. Mám tím na mysli například to, zda se v některých případech ovlivnění nejedná o pouhou korelaci desinformační ruské kampaně s názory, které již byly dlouhodobě přítomny v politickém diskursu českých politických stran či jednotlivých politiků.

I přes výše zmíněné výtky vůči předkládané bakalářské práci ji považuji za naplňující nároky kladené na úspěšné zvládnutí tohoto typu závěrečné práce. Autor podle mého názoru představil kvalitní text, který analyzuje jednu ze zásadních politických otázek posledních let. Práci tedy doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 14. 1. 2020

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.